

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/8/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812207188
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7812207188.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a sudcov JUDr. Angely Čechovej a JUDr. Ľuboša Kunaya vo veci žalobcu Y. W. O. s.r.o., S., I. X, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Bratislava, Karadžičova 8, P.O.BOX 205, proti žalovanému B. V., nar. XX.X.F., bytom U., L. XX, zast. opatrovníkom JUDr. Ľubomírom Ďuričekom, vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu Rožňava, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie na ochranu občana spotrebiteľa N., M., C.. T. X, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, Stropkov, Nám. SNP 7, o zaplatenie 487,26 € istiny s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 9C/149/2012-46 z 27.9.2012 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Vedľajšiemu účastníkovi sa priznáva náhrada trov odvolacieho konania vo výške 39,25 €, ktorú je žalobca povinný zaplatiť JUDr. Ambrózovi Motykovi, advokátovi, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom zamietol žalobu o zaplatenie 442,97 €, zmluvnej pokuty 44,29 € a úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy 442,97 € od 21.2.2010 do zaplatenia. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal proti žalovanému zaplatenia dlžnej istiny 442,97 € spolu so zmluvnou pokutou a úrokmi z omeškania vo výške 9 % z dlžnej sumy od 21.2.2010 do zaplatenia, a náhrady trov konania na tom skutkovom základe, že jeho právny predchodca spoločnosť J. R. N., a.s. so sídlom v I.ku poskytla žalovanému na základe zmluvy o pôžičke uzavretej 14.2.2007 úver vo výške 1.467,44 €, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 36 pravidelných mesačných splátkach, s dátumom splatnosti poslednej splátky 20.2.2010, pričom v rozpore so zmluvnými dojednaniami svoj záväzok nesplnil v dohodnutom čase, čím sa dostal do omeškania, a žalobcovi (ako postupníkovi podľa zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej s postupom dňa 10.3.2011) tak vzniklo právo požadovať zaplatenie zostatku dlžnej istiny 442,97 € s prísl. a zmluvnú pokutu 44,29 € (10 % z dlžnej sumy) podľa zmluvných dojednaní a Všeobecných obchodných podmienok. Súd prvého stupňa, prihliadajúc na námietku premlčania uplatnenú opatrovníkom žalovaného, nárok právne posúdil podľa ust. § 100 ods. 1 a § 101 Občianskeho zákonníka a vykonaným dokazovaním mal preukázané, že žalovaný na úhradu pôžičky poskytnutej v sume 30.000,- Sk (995,82 €) zaplatil celkom 745,05 €, pričom poslednú platbu na úhradu dlhu uhradil 29.12.2008, následne v januári 2009 žalovaný už žiadnu platbu nezaplatil, preto právny predchodca žalobcu si mohol uplatniť právo na zaplatenie celého zostatku dlhu podľa § 565

Občianskeho zákonníka najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, trojročná premlčacia lehota tak začala plynúť od 16.5.2009 a uplynula dňa 16.5.2012, t.j. pred podaním žaloby na súde, ktorá bola podaná 27.7.2012. Námietku premlčania považoval za účinne uplatnenú, a žalobu z tohto dôvodu v celom rozsahu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 151 ods. 3 O.s.p. Vzhľadom na to, že žalovaný si náhradu trov konania neuplatnil a vedľajší účastník v zákonom stanovenej lehote trovy právneho zastúpenia nevyčíslil a iné trovy mu zo spisu nevyplývajú, náhradu trov konania účastníkom ani vedľajšiemu účastníkovi nepriznal.

Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca, odôvodniac ho odvolacím dôvodom podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., lebo bol toho názoru, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil. Navrhol rozsudok zmeniť a žalobe v celom rozsahu vyhovieť, keďže mal za to, že jeho pohľadávka v čase začatia konania nebola premlčaná. Uviedol, že napriek označeniu zmluvy uzavretej medzi jeho právnym predchodcom a žalovaným dňa 14.2.2007 pojmom „zmluva o pôžičke“, dotknutá zmluva nebola uzavretá podľa § 657 Občianskeho zákonníka, ale sa jedná o zmluvu o zmluvu o spotrebiteľskom úvere upravenú v zák. č. 285/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, na základe ktorej jeho právny predchodca poskytol žalovanému úver, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť formou 36 pravidelných mesačných splátok s dátumom splatnosti poslednej splátky 20.2.2010. V rozpore so zmluvnými dojednaniami žalovaný svoj záväzok nesplnil v čase určenom v zmluve, čím sa dostal do omeškania, a vzniklo mu tak právo na zaplatenie dlžnej sumy spolu so zmluvnou pokutou a úrokmi z omeškania odo dňa nasledujúceho po dátume splatnosti poslednej splátky. Nesúhlasil s tvrdením súdu prvého stupňa, že trojročná premlčacia lehota začala plynúť od 16.5.2009 a uplynula pred podaním žaloby dňa 16.5.2012, ktoré (tvrdenie) podľa neho nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Z dokazovania nie je vôbec zrejmé, ako súd prvého stupňa dospel k uvedenému dátumu, pričom tento svoj záver navyše nijako neodôvodnil, preto napadnutý rozsudok považoval za nepreskúmateľný, nezodpovedajúci zákonným požiadavkám na riadne a presvedčivé odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Poukázal v tejto súvislosti na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (ÚS 44/2003, ÚS 115/2003, ÚS 2d 9/2004). Tvrdil, že splatnosť celého zostatku úveru poskytnutého žalovanému nastala dňom splatnosti poslednej splátky úveru, t.j. 20.2.2010 v zmysle zmluvných dojednaní zmluvy o pôžičke tak, ako to uviedol v žalobe. Dňom nasledujúcim po splatnosti poslednej splátky, t.j. 21.2.2010, tak mohol uplatniť právo na zaplatenie celého zostatku nesplateného úveru, a keďže žalobu podal na súde 27.7.2012, uplatnil tak právo v súdnom konaní ešte pred uplynutím premlčacej doby. K argumentácii súdu prvého stupňa, že jeho právny predchodca si mohol právo na zaplatenie celého zostatku dlhu uplatniť podľa § 565 Občianskeho zákonníka, uviedol, že uvedené ustanovenie rieši oprávnenie veriteľa v prípade omeškania dlžníka s plnením platobných povinností, v žiadnom prípade sa však nejedná o povinnosť veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky. Vzhľadom na uvedené mal za to, že námietka premlčania vznesená vedľajším účastníkom na strane žalovaného v konaní neobstojí, lebo žalobu podal včas dňa 27.7.2012, t.j. ešte pred uplynutím trojročnej premlčacej doby, ktorej posledný deň pripadol na 20.2.2013. Na základe týchto skutočností navrhol odvolaniu vyhovieť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania za zaplatený súdny poplatok za odvolanie a trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní za jeden úkon právnej služby vo výške 48,99 €.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu nesúhlasil s argumentáciou žalobcu, že pohľadávka nebola premlčaná, lebo ako vyplýva zo samotnej žaloby a rovnako z predloženej úverovej zmluvy, dňa 20.2.2010 sa stala splatnou iba posledná splátka. Poukázal na ust. § 103 Občianskeho zákonníka a uviedol, že v konaní nebolo žiadnym spôsobom zistené, či sa poskytnutý úver stal predčasne splatným pred uplynutím splatnosti poslednej splátky, príp. či sú splatné jednotlivé splátky v zmysle pôvodnej úverovej zmluvy. Rovnako nebolo zistené, či vôbec došlo k ukončeniu právneho vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným a ak áno, akým spôsobom a k akému dátumu došlo k ukončeniu právneho vzťahu. Pre spoľahlivé zistenie skutkového stavu by bolo určite prospešné, ak by súd prvého stupňa od žalobcu zabezpečil prehľad úhrad na úverovej zmluve, pretože žalobca v obdobných súdnych sporoch takéto prehľady na výzvu predkladá (viď. prehľad úhrad na zmluve č. 6015640 v právnej veci vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 13C 188/2012). Za situácie, že došlo k odstúpeniu od úverovej zmluvy a predčasnej splatnosti úveru, je potrebné, aby žalobca predložil dôkaz o tejto

predčasnej splatnosti, a ak nedošlo k predčasnej splatnosti celého úveru, je potrebné, aby žalobca presne vyšpecifikoval, z ktorých jednotlivých splátok sa skladá ním uplatnená žalovaná pohľadávka, čo sa týka istiny, ale aj príslušenstva, a aby uviedol zročnosť každej jednotlivej splátky. Uviedol, že vznáša námietku premlčania všetkých splátok žalovanej pohľadávky, ktoré sa stali zročnými v období viac než troch rokov od doručenia žaloby súdu, a uplatnil náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia za vyjadrenie k odvolaniu vo výške 39,25 €.

Odvolací súd prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu dňa 11.3.2014 v súlade s § 211 ods. 2 a § 156 ods. 3 O.s.p. a po prejednaní veci v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., rozsudok podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými a právnymi závermi, ku ktorým dospel súd prvého stupňa v prejednávanej veci, ako aj s dôvodmi napadnutého rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukazuje. Súd prvého stupňa úplne zistil skutkový stav veci, vzal do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti, ktoré vyplynuli z tvrdení účastníkov a boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo, a vykonané dôkazy správne vyhodnotil vo vzťahu k uplatnenému nároku. Vzhľadom na námietku premlčania nároku uplatnenú opatrovníkom žalovaného - súd správne s prihliadnutím na zásadu hospodárnosti konania prednostne posudzoval premlčanie uplatneného práva, a s tým súvisiacu otázku začiatku plynutia premlčacej doby, ktoré posúdil podľa správnych ustanovení právnych predpisov (§ 100, § 101 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka), a použité zák. ustanovenia aj správne vyložil a aplikoval na zistený skutkový stav.

Žalobca podané odvolanie odôvodnil odvolacím dôvodom podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. a vytýka súdu prvého stupňa nesprávne právne posúdenie otázky premlčania práva.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci (odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.) je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie). O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd použil na správne zistený skutkový stav nesprávny právny predpis, alebo aplikoval správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil, príp. vtedy, ak z preukázaných skutočností vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov.

Žalobcom uplatnený odvolací dôvod v prejednávanej veci nie je preukázaný. Skutočnosti a námietky, ktoré žalobca uviedol v podanom odvolaní, nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a neodôvodňujú iné rozhodnutie o uplatnenom nároku. Odvolací súd sa stotožňuje so správnym záverom súdu prvého stupňa, že žalobca právo na zaplatenie zostatku dlžnej sumy titulom pôžičky proti žalovanému uplatnil po uplynutí zákonom stanovenej trojročnej premlčacej doby podľa § 101 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Súd prvého stupňa správne posúdil i začiatok plynutia premlčacej lehoty v danej veci, a to v súlade s osobitným ust. § 103 OZ, podľa ktorého ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti, a ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

S názorom žalobcu, podľa ktorého právo na zaplatenie celého zostatku dlžnej sumy zo zmluvy o poskytnutí pôžičky uzavretej medzi jeho právnym predchodcom Consumer Finance Holding, a.s. so sídlom v Kežmarku a žalovaným dňa 13.2.2007, mohol na súde uplatniť dňom nasledujúcim po splatnosti poslednej splátky, t.j. 21.2.2010, nemožno súhlasiť. Žalobca počas konania do rozhodnutia súdu prvého stupňa - aj napriek poučeniu súdu podľa § 120 ods. 4 O.s.p. (v uznesení zo 17.9.2012, ktoré prevzal 20.9.2012) o tom, že všetky skutočnosti a dôkazy musí predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliadne - ani netvrdil, že v dôsledku omeškania žalovaného s plnením v dohodnutých splátkach nenastala splatnosť celého dlhu. Z obsahu žaloby naopak možno vyvodíť, že žalobca ako postupník pre omeškanie žalovaného s plnením záväzku v čase určenom v zmluve, uplatnil právo (postúpenú pohľadávku) s požiadavkou na zaplatenie celého zostatku nesplatenej pôžičky (dlžnej istiny 442,97 € s prísl.) poskytnutej žalovanému jeho právnym predchodcom (a nie iba dlžných splátok), spolu so zmluvnou pokutou na základe zmluvných dojednaní, pričom táto skutočnosť nebola v konaní zo strany žalovaného spochybňovaná. Za tejto situácie súd prvého stupňa správne rozhodol vo veci na základe skutočností, ktoré mal preukázané z tvrdení žalobcu a ním predložených listinných dôkazov, a nepochybil, pokiaľ pri posúdení dôvodnosti námietky premlčania práva vychádzal zo skutkového zistenia (považujúc ho za nesporné), že žalobca je oprávnený v zmysle § 565 OZ pre nesplnenie jednotlivých dohodnutých splátok zo strany žalovaného požadovať zaplatenie celého zostatku dlžnej sumy zo zmluvy o pôžičke 442,97 € istiny s prísl., resp. že túto možnosť vo vzťahu k žalovanému (dlžníkovi) využil právny predchodca žalobcu J., a.s. so sídlom v I. ako veriteľ.

Za nedôvodnú treba považovať i námietku žalobcu, podľa ktorej napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný a nepresvedčivý. Odôvodnenie napadnutého rozsudku obsahuje potrebné zákonné náležitosti v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p., dôvody rozsudku sú zrozumiteľne, výstižne a presvedčivo podané, pričom z odôvodnenia je zrejmé, k akým skutkovým a právnym záverom súd dospel, akými úvahami sa pritom spravoval, konkrétne je odôvodnený začiatok i dĺžka premlčacej doby a prijatý právny záver o premlčaní uplatneného práva a jeho dôsledkoch, s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, a tiež s odkazom na príslušné zákonné ustanovenia, ktoré súd na vec aplikoval.

Odvolať žalobcu z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu nemožno považovať za dôvodne podané a preto odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok vo výrokoch o zamietnutí žaloby o zaplatenie 442,97 € s prísl. a zmluvnej pokuty 44,29 €, ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania, ako vecne správny.

V odvolacom konaní vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného (ktorý mal vo veci úspech) vzniklo právo na náhradu trov proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 prvá veta O.s.p.). Vedľajšiemu účastníkovi preto bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania vo výške 39,25 €, pozostávajúcich z odmeny za podané vyjadrenie k odvolaniu z 1.2.2013 (§ 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov) v tarifnej sadzbe 24,90 €, paušálnej náhrady hotových výdavkov 7,81 € a náhrady 20 % DPH vo výške 6,54 €. Vedľajšiemu účastníkovi prisúdenú náhradu trov odvolacieho konania vo výške 39,25 € je žalobca povinný zaplatiť JUDr. Ambrózovi Motykovi, advokátovi, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku v súlade s § 149 ods. 1 O.s.p.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.